

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-730-0277
Dok.: JSM40290

Besvarelse af spørgsmål nr. 2 af 24. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Dansk straffemyndighed i forhold til seksuel udnyttelse af børn i udlandet) (L 200).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for, om det vil gøre en forskel, hvis de andre europæiske lande vedtager lignende lovgivning, at der er forskellige seksuelle lavaldrer i de forskellige europæiske lande.”

Svar:

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at det ønskes belyst, om det vil have betydning for anvendelsen af de foreslåede bestemmelser i straffeloven, hvis andre europæiske lande vedtager en lignende lovgivning, og om det har betydning for anvendelsen af de foreslåede bestemmelser, at den seksuelle lavalder er forskellig i forskellige europæiske lande.

Det følger af straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, at dansk straffemyndighed i forhold til handlinger foretaget i udlandet af personer, der har dansk indfødsret eller er bosat her i landet, som udgangspunkt forudsætter, at den pågældende handling tillige er strafbar efter gerningslandets lovgivning (kravet om dobbelt strafbarhed). Straffelovens § 7, stk. 3, indeholder en undtagelse til dette krav i forhold til overtrædelse af straffelovens § 245 a og § 246, jf. § 245 a om kvindelig omskæring.

Lovforslaget indebærer, at undtagelsesreglen i straffelovens 7, stk. 3, udvides til også at omfatte en række nærmere angivne straffelovsbestemmelser, der vedrører seksuelt misbrug af børn. Den foreslåede ændring vil således betyde, at der i disse sager kan ske strafforfølgning ved en dansk domstol, hvis en af de omhandlede straffelovsbestemmelser er overtrådt, uafhængigt af, om forholdet er strafbart efter gerningslandets lovgivning. Eksempelvis vil der efter forslaget kunne indledes strafforfølgning ved en dansk domstol, hvis en dansk statsborger eller en person, der er bosat i Danmark, i udlandet har samleje med et barn under 15 år, selv om dette ikke er strafbart i gerningslandet, fordi den seksuelle lavalder dér er lavere end efter dansk lovgivning.

Eventuelle ændringer i andre landes lovgivning, således at kravet om dobbelt strafbarhed fraviges, berører alene det pågældende lands mulighed for dér at gennemføre straffesager. Sådanne ændringer har således ingen indflydelse på muligheden for ved en dansk domstol at gennemføre en straffesag mod en dansk statsborger eller en person, der er bosat her i landet.

Gerningslandets regler om seksuel lavalder kan have indflydelse på, om dansk straffemyndighed i en konkret sag skal støttes på hovedreglen i straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, der kræver dobbelt strafbarhed, eller på den foreslåede § 7, stk. 3, hvorefter der kan være dansk straffemyndighed uafhængigt af gerningslandets lovgivning, hvis gerningsmanden havde den relevante tilknytning til Danmark på gerningstidspunktet.